

Sygn. akt II Ka 207/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć (spr.)
Sędziowie:	SO Agata Kowalska SO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Adriana Wysokińskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2022 r.

sprawy **G. P.**

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 17 stycznia 2022 r. sygn. akt II K 1481/21

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M. 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę oskarżonego z urzędu sprawowaną w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 207/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z 17 stycznia 2022 roku, sygn. akt II K 1481/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

-----	-----	-----
-------	-------	-------

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Z apelacji oskarżonego:</p> <p>1. obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Wprawdzie oskarżony nie wskazał bezpośrednio w zarzucie, czego on dotyczy, jednakże wobec treści uzasadnienia środka odwoławczego należy przyjąć, iż polega on na niezasadnym obdarzeniu przez Sąd Rejonowy walorem wiarygodności zeznań pokrzywdzonego oraz świadków występujących w sprawie i tym samym nieuwzględnieniu wersji oskarżonego co do przypisanego mu czynu, jak również nieprzeprowadzeniu czynności okazania wizerunku oskarżonego świadkowi T. M. w toku postępowania przygotowawczego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Apelacja oskarżonego jest niezasadna, a zatem wniosek w niej zawarty, tj. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Na wstępie należy zaznaczyć, że Sąd Okręgowy w pełni podzielił analizę i ocenę dowodów dokonaną przez sąd meriti, który dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o wszystkie przeprowadzone dowody, ocenił je swobodnie, zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, w sposób pozbawiony luk logicznych, niejasności i sprzeczności.</p> <p>Odnosząc się jednak bezpośrednio do zarzutu postawionego przez skarżącego należy podkreślić, że pomimo iż nie ma żadnego, oprócz pokrzywdzonego, bezpośredniego świadka zdarzenia, jego zeznania słusznie uznano za wiarygodne, gdyż korelują z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków J. O., G. O., Ł. Ł., którzy są sąsiadami pokrzywdzonego i T. M.. Brak jest jakichkolwiek zdaniem Sądu Okręgowego powodów, aby odmówić przymiotu wiarygodności zeznaniom wyżej wymienionych świadków. Należy przypomnieć, że w/w osoby potwierdziły obecność oskarżonego w dniu wskazanym w zarzucie u pokrzywdzonego. Ponadto J. O. i G. O. zeznali, iż bezpośrednio po zdarzeniu widzieli obrażenia J. K. i słyszeli jego relację „na gorąco”,</p>	

tym samym potwierdzając jego późniejsze zeznania. W tym miejscu podnieść należy, że sąd dokonując oceny dowodów, może uznać je w częściach zarówno za wiarygodne, jak i niewiarygodne. Uprawnienie to odnosi się to również do wyjaśnień oskarżonego, który (co na marginesie trzeba podnieść) nie ma w procesie karnym obowiązku dowodzenia swojej niewinności. W przedmiotowej sprawie oskarżony G. P. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w sądowym postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie przyznawał się popełnienia zarzucanego mu czynu. Z tej więc przyczyny ocena wiarygodności złożonych przez niego wyjaśnień musiała zostać dokonana w odniesieniu do wszystkich dowodów i okoliczności sprawy. I tak jak zeznania pokrzywdzonego znalazły odbicie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie, tak wyjaśnienia oskarżonego już nie. Wobec tego Sąd Rejonowy uznał je za niewiarygodne. Skoro bowiem uznano za wiarygodne okoliczności przedstawione przez świadków, to adekwatnie wiary należało odmówić depozycjom oskarżonego. Nie ulega przy tym wątpliwości, że Sąd I instancji rozważył dowody w ich całokształcie i wzajemnym powiązaniu oraz dokonał szczegółowej i przekonującej argumentacji, wskazując, które z nich zasługują na obdarzenie walorem wiarygodności, a którym należy tego przedmiotu odmówić i z jakich przyczyn, nie wkraczając jednocześnie w strefę dowolności.

Z kolei zarzut nieprzeprowadzenia czynności okazania wizerunku oskarżonego świadkowi T. M. jest zdaniem Sądu całkowicie

nietrafiony. Należy przypomnieć, że świadek ten zeznawała w toku postępowania przygotowawczego. Jej zeznania w zakresie wyglądu oskarżonego i wspólnej wizyty u pokrzywdzonego w czasie zdarzenia korespondowały z relacjami przedstawionymi przez sąsiadów pokrzywdzonego, którzy dodatkowo rozpoznali osobę G. P. podczas okazań. Nadto niewątpliwym jest, że G. P. działał z zamiarem kierunkowym dokonania zaboru pieniędzy. Przed planowanym przez siebie czynem miał wiedzę, iż dzień wcześniej pokrzywdzony J. K. pobrał emeryturę. Potwierdzają tę okoliczność zeznania pokrzywdzonego i świadka T. M. (sam zresztą pokrzywdzony powiedział oskarżonemu o tym fakcie). Idąc dalej, przybył na miejsce planowanego czynu, co w ocenie Sądu II instancji należy uznać za klasyczną czynność przygotowawczą. Następnie skierował żądanie wydania pieniędzy względem pokrzywdzonego, krzyżąc „dawaj dzień”. Wobec odmowy J. K., użył w tym celu przemocy. Oskarżony wykorzystał fakt, iż pokrzywdzony był osobą znacznie od niego starszą i mniej sprawną. Należy również przypuszczać w świetle wyjaśnień złożonych w toku postępowania przez oskarżonego, a także argumentacji, zawartej chociażby w omawianej apelacji, że brał również pod uwagę, że pokrzywdzony może się znajdować w stanie po użyciu alkoholu bądź nietrzeźwości i tym samym, że ewentualnie wypity przez niego alkohol zminimalizuje możliwość podjęcia przez niego jakichkolwiek działań w celu ochrony posiadanego mienia. Pierwotnie oskarżony okładał pokrzywdzonego pięściami, następnie wobec oporu

<p>pokrzywdzonego użył laski, którą ten się bronił. Wskazuje to na determinację oskarżonego w realizacji przestępczego zamiaru. Bezsportnym jest, że zachowanie oskarżonego cechowało się znaczną agresją, gdyż w jego wyniku pokrzywdzony doznał następujących stwierdzonych u niego obrażeń ciała, a więc nastąpił skutek z art. 157 § 1 k.k. Ostatecznie wyszedł on z mieszkania, nie osiągając zamierzonego celu, gdyż nie zabrał ze sobą żadnych przedmiotów, które należałyby do pokrzywdzonego i z tej racji czyn pozostał wyłącznie w fazie usiłowania. Wskazać należy, że J. K. został zaatakowany w zamieszkiwanym przez siebie mieszkaniu, a więc w miejscu, w którym każdy człowiek powinien czuć się bezpiecznie. Zatem niewątpliwym jest w świetle tych okoliczności, że oskarżony działał z pełną umyślnością.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu skutkowałą nieuwzględnieniem wniosku zawartego w apelacji oskarżonego.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

	<p>zaskarżonego wyroku. Podobnie jak w przypadku zarzutu wcześniej wskazanego, oskarżony nie uargumentował go, lecz z treści apelacji należy wywieść, iż uchybienie polega na przecenieniu przez Sąd I instancji przy wydawaniu rozstrzygnięcia informacji o uprzedniej karalności oskarżonego.</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut wtórny wobec zarzutu obrazy przepisów postępowania, a w szczególności niezasadny wobec uznania przez Sąd II instancji, że do takiego uchybienia nie doszło. Tylko bowiem na podstawie prawidłowo przeprowadzonych dowodów można dokonać prawidłowych ustaleń faktycznych. Jednakże odnosząc się do zarzutu Sąd Okręgowy nie dopatrył się ani błędu „braku”, ani „dowolności” w procedowaniu Sądu I instancji. Nawiązując do wzięcia pod uwagę przy wydawaniu wyroku przez Sąd Rejonowy faktu uprzedniej karalności, należy podkreślić, że sąd jest zobowiązany brać pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające oskarżonego. Sąd I instancji nie dopatrył się aby względem G. P. zachodziły okoliczności łagodzące, natomiast okoliczności obciążające wymienił. Wśród nich była uprzednia karalność oskarżonego. Stanowisko to Sąd Okręgowy w pełni popiera. Niezrozumiałym całkowicie byłoby, gdyby taka okoliczność nie byłaby brana pod uwagę przy kształtowaniu treści wyroku jako odpowiedniej reakcji karnej na czyn sprawcy niepoprawnego, powracającego do przestępstwa. De facto oznaczałoby to</p>		

<p>bezprawne premiowanie sprawców, którzy dopuszczają się czynów zabronionych po raz kolejny, zaprzeczaloby celom procesu karnego, w tym przede wszystkim funkcjonowaniu systemu prawa w Rzeczypospolitej Polskiej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec bezzasadności podniesionego zarzutu wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.</p>	<p>Obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Należy stwierdzić, że zarzut obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, został przez niego błędnie sformułowany. Obraza prawa materialnego polega na jego wadliwym zastosowaniu lub niezastosowaniu przepisu w orzeczeniu, które jest oparte na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można</p>		

<p>zaś mówić o naruszeniu przepisów prawa materialnego w sytuacji, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ocen i ustaleń faktycznych przyjętych za jego podstawę, bądź też jest wynikiem obrazy przepisów prawa procesowego (postanowienie SN z 15.02.2007 r., IV KK 234/06, OSNwSK 2007, poz. 438, LEX nr 445859). Wobec powyższego, a w szczególności uznania niezasadności wskazanych przez oskarżonego zarzutów obrazy przepisów postępowania oraz błędu w ustaleniach faktycznych, zarzut ten jawi się jako całkowicie bezzasadny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Całkowita bezzasadność zarzutu skutkowałą nieuwzględnieniem wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>4.</p>	<p>Z apelacji obrońcy oskarżonego: 1. Błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku, tj. oparcie przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych co do okoliczności przydzuszania pokrzywdzonego i okładania go przez oskarżonego po całym ciele, wyłącznie na dowodzie z zeznań pokrzywdzonego,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>w sytuacji kiedy z tych samych zeznań wynika, że pokrzywdzony znajdował się pod kołdrą i nie widział czy ciosy były mu zadawane, brak było stwierdzonych u pokrzywdzonego innych obrażeń niż obrażenia ręki, co implikuje wniosek o błędnie ustalonym stanie faktycznym dotyczącym zakresu zastosowanej przemocy i nieodzwierciedlającego tych okoliczności opisie czynu przyjętym w sentencji wyroku.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego jest niezasadna i tym samym wnioski w niej zawarte nie zasługują na uwzględnienie.</p> <p>Należy podkreślić, że w/w zarzut nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnych uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Tego warunku omawiana apelacja nie spełnia. Z zeznań pokrzywdzonego wprost wynika, że widział oskarżonego przed rozpoczęciem stosowania względem niego przemocy. Żaden dowód nie wskazuje na obecność i udział w czynie innych osób. Bezpośrednio zaś po zdarzeniu, pokrzywdzony poinformował o jego przebiegu G. O., w tym o różnych formach przemocy, jakich dopuścił się oskarżony. Pozostali świadkowie, którzy zeznawali w przedmiotowej sprawie, tj. J. O. i Ł. Ł., którzy są sąsiadami pokrzywdzonego, a</p>		

<p>także T. M. dopełniają wersję wydarzenia przedstawioną przez pokrzywdzonego. Poza tym na marginesie warto wskazać, iż o dużej agresji oskarżonego świadczą zeznania funkcjonariuszy Policji, tj. W. W., B. K. i A. S., z których wynika, że nawet w ich obecności G. P. groził pokrzywdzonemu przemocą. Bacząc na powyższe oraz treść wywodów zawartych we wcześniejszych fragmentach niniejszego uzasadnienia, Sąd Okręgowy stwierdził, iż zarzuty apelującego, jakoby przebieg zdarzenia w przedmiotowej sprawie był odmienny od tego ustalonego przez Sąd pierwszej instancji w żadnym zakresie nie zasługują na uwzględnienie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1/ O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez eliminację słów „i przyduszał nią pokrzywdzonego, następnie zadawał mu uderzenia pięściami po całym ciele” w zakresie opisu czynu zarzucanego G. P.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec uznania, iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędów w ustaleniach faktycznych, wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>5.</p>	<p>rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego G. P. kary karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności dotyczących jej wymiaru (uzasadnia? – przyp. SO)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	niższy wymiar kary pozbawienia wolności.	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Na wstępie należy podnieść, że nie każda nietrafność orzeczenia o karze, ale tylko jej rażąca niewspółmierność uzasadnia zmianę orzeczenia o karze (art. 438 pkt 4 k.p.k.). Niewspółmierność rażąca to znaczna, zasadnicza, "bijąca w oczy" różnica między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą. Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy (wyrok SN z 16.11.2021 r., II DOW 15/21, LEX nr 3261440). Odnosząc się już sensu stricto do niniejszej sprawy, w ocenie Sądu II instancji, pierwszoinstancyjne rozstrzygnięcie odnośnie kary zasadniczej wymierzonej G. P. jest prawidłowe. Należy podkreślić, że Sąd Rejonowy w uzasadnieniu skarżonego wyroku należycie odniósł się do wszystkich dyrektyw wymiaru kary.</p> <p>Czyn popełniony przez oskarżonego cechował się wysokim stopniem zawinienia, jak również analogicznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony stosował przemoc, nachodząc pokrzywdzonego w jego własnym domu, wykorzystując przy tym zdobytą od niego wiedzę w zakresie daty wpływu emerytury. Jego zachowanie cechowało się dużą agresją, użył laski w</p>		

celu zintensyfikowania ataku. Wykorzystał przy tym znaczącą dysproporcję wieku i sił pomiędzy nim a pokrzywdzonym. O wyżej wymienionych okolicznościach świadczą poniesione przez pokrzywdzonego obrażenia. Ponadto czynu takiego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo podobne. W tym miejscu należy podnieść, że pomimo identycznego zagrożenia karą za dokonanie i usiłowanie szkodliwość społeczna czynu jest zazwyczaj niższa przy usiłowaniu z uwagi np. na brak skutku, a w efekcie kara wymierzona za usiłowanie powinna być w zasadzie łagodniejsza niż za dokonanie przestępstwa. Nie oznacza to jednak, że w każdej sprawie niezakończony skutkiem wymiar kary powinien zostać znacząco obniżony (wyrok SN z 31.10.2017 r., V KK 201/17, OSNKW 2018, nr 2, poz. 16). W związku z powyższym, Sąd Okręgowy uznał, iż kara orzeczona wobec oskarżonego G. P. przez Sąd Rejonowy, tj. 3 lat pozbawienia wolności, czyli nieco tylko wyższa od dolnej granicy ustawowego zagrożenia, jest sprawiedliwą z uwagi na całokształt okoliczności czynu, jakiego się dopuścił, przy czym uwzględnia ona jego warunki osobiste, a nadto spełnia cele zarówno prewencji ogólnej, jak i indywidualnej.

Wniosek

2/ orzeczenie wobec tegoż oskarżonego znacząco niższej kary pozbawienia wolności oscylującej w dolnych granicach zagrożenia ustawowego za czyn z art. 280 §1 kk.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutu warunkowała niezasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z 17 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 1481/21	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności zarzutów wywiedzionych zarówno przez oskarżonego, jak i jego obrońcę i przy jednoczesnym braku, poza zakresem zaskarżenia, bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 k.p.k., a także okoliczności wymienionych w art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k., Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

-----	-----
Zwięzłe o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	<p>Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1184), a także§ 17 ust. 2 pkt 4 i §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18) uwzględnił wniosek złożony podczas rozprawy apelacyjnej w dniu 26 kwietnia 2022 roku i zasądził od Skarbu Państwa kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 VAT) za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Z kolei na podstawie art. 624 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego G. P. od kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa. W związku z orzeczoną bezwzględna karą pozbawienia wolności względem oskarżonego, pozbawiony on będzie możliwości zarobkowania. Wobec tego faktu obciążanie go kosztami postępowania byłoby niezasadne. Dodać należy, że dochody jakie osiągnie oskarżony po opuszczeniu Zakładu Karnego powinien w pierwszej kolejności przeznaczyć na zapłatę na rzecz</p>

pokrzywdzonego J. K. kwoty 3000 zł tytułem zasądzonej
nawiązki.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana